

Vid primarie theologiae
professoren och domprobsten
herr doctor Gabriel Math...

1700-1829 81 Cbza 1772 Mathesius, Gabriel

National Library
of Sweden

VID
PRIMARIE THEOLOGIÆ PROFESSOREN
OCH DOMPROBSTEN
HERR DOCTOR
GABRIEL MATHESII
BEGRAFNING,
UTI UPSALA D. 19. MAJ 1772.

UPSALA Tryckt hos JOHAN EDMAN, Kongl. Acad. Boktr.

Pſalm. 116. verſ. 15.

---

*Skall ingen glädje dag, nu mera bland oss dagas?
Skall utaf sorg och gråt, vår hela tid uptagas?
Är oss till straff besparadt, så tidt se vänner dö?
Med dem till grafven gå, på griften blommor strö?
Har döden frihet fått, att så vårt lugn förstöra?
Skall man ej annat nu, än klagovisor böra?
Ach! usla men'skio lott, ach! strånga ödes lag,
Att döden rasar fritt ibland oss hvarje dag.
Helt nyss en vårdig Vän, vi bärt til grafven förde,
Och vid des dystra grift, en allmän klagan börde.
Nu åter samlas man, och sorge-klockan går:
Ju mera ålskadt lif, ju mera döden får.
Ach! huru ömt det är, till vanners minne skriva,
Det vore vist en tröst, blott kunna låtat blifva;
Men helt omöjligt nu, förlusten är för stor,
Den sorg måst brista ut, som uti hjertat bor,
Ja hjertat blöda må, ock ögat fälla tårar,
Då döden ofs så grymt, på alla sidor sårar:*

Nyss

Nyfs sågs FROSTERUS död, MATHESIUS ses här,
RABENIUS ock nu, från världen kallad år:
Det är ju alt för dmt, då inom åtta dagar,
Tre Vittre Männers död, vårt Helicon beklagar;
Det är en Riks-förlust, som allmänt förjas må;
Ty vi ej hastigt här, Dets likar åter få.
Kom vandringsmän, som kjänt MATHESII Dygd och sinne;
Kom hemten någon tröst utaf det sorge-minne,
Som teknas vid Dets graf, till hugkomst och till tröst;
Det ljuder lika så, som allmänhetens röst:
"Här läggs MATHESIUS, i mörka grafven neder,
Hvars ärlighet och tro, gör åt Dets tidvarf heder,
Som tråget dyrkat Gud ock nästan gärna hjälpt,
Som gjorde många godt; men aldrig någon stjelp:
I världen väl försökt, Han lyckans skiften próvat,
Der otack ofta tycks, sig blott på Honom ófvat;
Men altid lika trygg, blef denne Årans Man
Som sist uti Sin död, en dubbel seger vann.
